

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

P R Æ F A T I O.

Non abs re fuerit, si pauca, quæ super
artificio Poëtico Dauidicorum Hym-
norum obseruauit, tibi, Beneuole Lector,
breuiter aperuero; quibus aliqua lux & com-
mendatio sacris hisce carminibus accedat.
Nec enim in vltimâ Psalmorum laude re-
ponendum puto artificium quo constant sin-
gulare, omnibusque Poëticis numeris abso-
lutum. Deus siquidem Optimus Maximus
haud minori Prouidentiâ cauit, quàm in ce-
teris sui cultus ritibus, in ornamentis tem-
pli, victimisque sine maculâ immolandis,
ne quid etiam in carminibus illi consecratis,
inconcinnum, incohærens, aut mendosum
offerretur: sed, quemadmodum Rex olim
Macedo

*Edicto vetuit, ne quis se præter Apellem
Pingeret, aut alius Lysippo duceret ara
Fortis Alexandri vultum simulantia:
ita quoque notus in Iudæâ Deus non alio li-
bentiùs quàm Dauidis ore passus est Hym-
nos honori suo dedicari. Egregius iste Psalmus
Israël, totus Deo consecratus, quasi ad se se-
paratus à carne (vt verbis Ecclesiastici vtar)
de omni corde suo laudauit Dominum, & stare
fecit*

fecit cantores contra altare, & in sono eorum dulces fecit modos. Et dedit in celebrationibus decus, & ornauit tempora vsque ad consummationem vite, vt laudarent nomen sanctum Domini, & amplificarent manè Dei sanctitatem. Quàm paucis multa hîc complexus est Spiritus sanctus? Satis etiam dixero, si hunc ipsum Spiritum sanctum, qui omnia in pondere facit, & numero, & mensurâ, Dauidi auctorem Hymnorum horum fuisse affirmauero: nam superuacuum existimo eorum laborem, qui ad metri vulgaris rationem curiosiùs hos exigunt; cùm Cardinalis Bellarminus & Agellius ingenuè fateantur, Hebrææ Poëtas mensuram ignorari. Vnde non improbabilis mihi frequenter incidit suspicio, Dithyrambicis potiùs quàm alijs numeris hæc carmina à Dauide fuisse decantata. Quibus enim numeris viuus ille Dei Spiritus illigari (si fas est ita loqui) decentiùs potuit, quàm ijs qui lege metri ordinariâ soluti sint, qui liberrimè in varios Amoris, Spei, Timoris, Admiratio- nis affectus, modò remissis, modò incitatis pedibus excurrant, entheoque impetu deuoluantur? Hanc versuum liberorum rationem in Hymnis vsurpandam sibi duxit oris profundi Pindarus, Lyricorum Græcorum princeps; alijsque complures, Dithyrambico potiùs quàm alio metri genere Hymnos Libero

Q

Patri,

Cap. 6. lib. 2 Machab. Patri, aram circumeuntes, hederâ coronati decantarent. Quàm porrò solemne fuerit Hebræis, Hymnos diuinos ad aram decantare, discas ex cap. 6. lib. 1. Paralip. neque enim hic pluribus commemorabo, quomodo Cantorum choros hinc & inde, ad dextrum & sinistrum altaris latus, Rex David ordinârit, quomodo victima, quomodo victimæ sanguis, quomodo Hymnorum præcentor aram circuiret; ne modum Præfationis excedam. Ab Hebræis igitur hunc morem acceperunt Græci in colendis deorum suorum simulachris, ut disertis verbis testantur sacræ Litteræ cap. 3. lib. 1. Machab. *Et expanderunt libros Legis quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulachrorum suorum*: id est, ritus quibus colerentur. Ad exemplar Sioniorum Hymnorum suos quoque condiderunt Terpanther, Aristophanes in Irene, aliique veteres Poëtæ. Orpheus ipse ante recitationem suorum Hymnorum, eadem pænè suffimenta præscribit, myrrhæ, calami, thuris, quæ in templo Ierosolymitano super Altari Thymiamatis adoleri consueuerant horâ Incensum matutinâ & vespertinâ, cum Hymni Deo persoluerentur quolibet die, sed maiori cum celebritate in Neomenijs, festis Scenopegiæ, Paschatis diebus; suauissimè tunc personantibus Musicorum omnium organorum Choris,

Psal. 26.

ris, nihil vt exactæ ad amuffim Harmoniæ in
 Hebræorum Canticis defiderari poffet. Hos
 Sionis Hymnos meritò Babylonij difcere cu-
 piebant, quos Dauid peritiffimus artifex con-
 diderat tanto pathematum ardore, tali senten-
 tiarum pondere, tam appofitis comparationi-
 bus, tam elegantibus Metaphoris, tanto deni-
 que lepore & Gratijs; vt præ illis Græcorum
 omnis Hymnodia merum fit frigus. Horum
 ego quoque delectatus venuftate, tres aut qua-
 tuor felegi, quos Latinis numeris Dithyram-
 bicis ad Hebraicæ melodiæ genium exprime-
 re conatus fum: Specimen qualecumque da-
 turus nouæ Odes; modos eius temperando
 partim Hemiftichijs Sapphicis, partim Gly-
 conio, partim Adonio metro Choris accom-
 modatiffimo, & puellis Sionidibus familiari,
 quo fæpiùs Adonim lamentabantur, vt patet
 ex Vaticinijs Ezechielis. Crediderim equi-
 dem (fi coniecturæ fit locus) delicatiores illos
 Adonios verfus ab Hebræis & Syris ad Græ-
 corum notitiam deueniffe.

Quominus plures huiufmodi Hymnos pu-
 blico darem, obftitit prostrata iam penitus &
 conclamata valetudo. Opto, mi Lector, vt
 fuauitè valeas.